

The State In Capitalist Society

Ralph Miliband

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

The State In Capitalist Society

Ralph Miliband

The State In Capitalist Society Ralph Miliband

An alternate cover edition exists here.

Presenting a sustained and concrete challenge to the current political consensus, this reference identifies the radical alternative of adopting socialism as the key issue facing civilization and the crucial condition of making substantial progress. Demonstrating that capitalist control of the state was so comprehensive that partial reforms were impossible, this reference attempts to explain how society has managed to evade socialism, exploring how its claims have failed to persuade many intellectuals and the potential benefactors of an alternative order. Reviewing the influence of economic elites and the dominant class, this study also probes the states claims to legitimacy, defines the purpose and role of governments, and analyzes the concepts of reform and repression. Depicting how the state reemerged from behind the mystifications of the political system and its behavior to become the central theme of political studies, this radical and philosophical investigation combines a political appeal with thorough, detailed scholarship. A discussion of servants of the state and the concept of imperfect competition are also included.

The State In Capitalist Society Details

Date :

ISBN : 9780704330825

Author : Ralph Miliband

Format :

Genre : Politics, Nonfiction, Economics, Political Science

 [Download The State In Capitalist Society ...pdf](#)

 [Read Online The State In Capitalist Society ...pdf](#)

Download and Read Free Online The State In Capitalist Society Ralph Miliband

From Reader Review The State In Capitalist Society for online ebook

Malcolm says

I read this as an undergradaute, and thirty years later I keep coming back to it as one of the foundational pieces about how I understand the State to work. It is elegant, fluid, compelling and 40 years after it was first published remains a fantastic foil for schoalrship and politics. Deservedly, a (almost, the) classic.

Mike says

Really surprised how much I liked this. Poor bloke's not likely to get much of a look-in now thanks to his dreadful children. This book is a concise and powerful account of how state power functions in what he calls 'advanced capitalist countries', basically the Western liberal democracies then. Miliband was ahead of Chomsky (on the media), Althusser (on schools etc). Quite a book for its time.

The book is really good at balancing credit for the the limited benefits of a liberal democracy over a completely authoritarian/fascistic capitalist regime (press, basic trade union activity etc) with the point that these are fundamentally inadequate in bringing about a genuinely democratic, egalitarian society, and the state being utterly stacked against those ends. What stands out though is the emphasis on how the limited freeduhms serve the ideological status quo, set the limits on political imagination, etc. In short, Miliband takes as his starting point Marx's famous quote in The German Ideology and extends it to a book length treatment of state power.

There will be less here for anyone who's already signed up to revolutionary politics but it's still worth reading IMO. The sort of book that I would make compulsory for first-year undergrad.

Mz says

Ο Miliband επιχειρε? μια μαρξιστικ? αν?λυση ?λων των θεσμ?ν στα σ?γχρονα δυτικ? κρ?τη. Κ?ριος στ?χος του βιβλ?ου, που κατευθ?νει τις ενδελεχε?ς αναλ?σεις στις σελ?δες του, ε?ναι η ανασκευ? των φιλελε?θερων θεωρι?ν περ? πλουραλισμο? και υπ?ρβασης των ταξικ?ν ανισοτ?των στα πλ?σια της σ?γχρονης «βιομηχανικ?ς κοινων?ας».

Το βιβλ?ο πυροδ?τησε εντ?σεις, με αποτ?λεσμα τη γνωστ? διαμ?χη Πουλαντζ?-Miliband για το ρ?λο του κρ?τους στις καπιταλιστικ?ς κοινων?ες. Σε αντ?θεση ?μως με τον Ν?κο Πουλαντζ?, ο οπο?ος θα υποστηρ?ξει ?τι τα σ?γχρονα κρ?τη, ως καπιταλιστικ?ς δομ?ς, ευνοο?ν τα καπιταλιστικ? συμφ?ροντα ανεξ?ρτητα απ? το ποιοι ασκο?ν την εξουσ?α σε αυτ? (δομικ?ς μαρξισμ?ς), ο Miliband θα υποστηρ?ξει ?τι η προσ?γγιση του Πουλαντζ? περιορ?ζει την εργατικ? δρ?ση και ?τι οι δομ?ς των σ?γχρονων δυτικ?ν κρατ?ν ε?ναι καπιταλιστικ?ς, ακριβ?ς επειδ? τα ηγετικ? τους πρ?σωπα αποτελο?ν καπιταλιστ?ς (εργαλειακ?ς μαρξισμ?ς).

Σ?μφωνα με τον Miliband, οι δι?φορες δυτικ?ς κοινων?ες του σ?μερα, παρ? τις επιμ?ρους εθνικ?ς διαφορ?ς και ιδιομορφ?ες, δι?πονται απ? μια ομοι?μορφη οικονομικ? β?ση. Ε?ναι χ?ρες με δημοκρατικ?ς θεσμο?ς, ιδια?τερα βιομηχανοποιημ?νες και ελ?χιστα εξαρτημ?νες απ? τη

γεωργία, εν? οι παραγωγικ?ς σχ?σεις ε?ναι σχ?σεις αν?μεσα στους καπιταλιστ?ς εργοδ?τες και τους μισθωτο?ς εργ?τες.

Με λ?γα λ?για, ?λες οι σ?γχρονες δυτικ?ς κοινων?ες ε?ναι καπιταλιστικ?ς: χαρακτηρ?ζονται απ? ?ντονη βιομηχανοπο?ηση και το μεγαλ?τερο μ?ρος των μ?σων παραγωγ?ς βρ?σκεται υπ? ατομικ? ιδιοκτησ?α και ?λεγχο.

Αναγνωρ?ζοντας την ελ?χιστη πρ?οδο που ?χει σημειωθε? απ? τον Marx μ?χρι και τις μαρξιστικ?ς αναλ?σεις για το κρ?τος (Gramsci), ο συγγραφ?ας αναλ?ει εκτεν?στατα και εκτεταμ?να ?χι μ?νο τα σ?γχρονα κρ?τη, αλλ? και ?λους τους θεσμο?ς των δυτικ?ν κοινωνι?ν.

Αναλ?οντας τον ρ?λο των εξουσι?ν, του Τ?που, της Εκκλησ?ας και του στρατο?, των δημοσ?ων υπαλλ?λων και των διαφημιστ?ν, μ?χρι και των ακαδημα?κ?ν και ηγετ?ν στα εργατικ? συνδικ?τα, ισχυρ?ζεται ?τι η ?δια η δομ? της δυτικ?ς κοινων?ας διατηρε? την ανισ?τητα και την ταξικ? π?λη, προπαγανδ?ζοντας το καπιταλιστικ? status quo ως απα?τηση της εθνικ?ς οικονομ?ας και κατ? συν?πεια, ως εθνικ? σκοπ?.

Μ?σα σε αυτ? το πλα?σιο, κ?θε διεκδ?κηση των εργατ?ν, που προωθε?ται με απεργιακ? κινητοπο?ηση, (το μ?νο σημαντικ? ?πλο των εργατ?ν), καλε?ται να αντιμετωπ?σει ασφυκτικ?ς πι?σεις απ? το σ?νολο σχεδ?ν της κοινων?ας, που υπερασπ?ζεται τη σταθερ?τητα, που πρακτικ? ευνοε? τις δι?φορες οικονομικ?ς ελ?τ.

Ε?ναι β?βαια γεγον?ς ?τι, στα δημοκρατικ? πλα?σια των μοντ?ρνων κοινωνι?ν, ?λο και περισσ?τεροι εκπρ?σωποι των κατ?τερων τ?ξεων απολαμβάνουν την ε?νοια του συστ?ματος και τη δυνατ?τητα να ασκο?ν πι?σεις για τα δικ? τους συμφ?ροντα. Μπορο?ν ?μως αυτ? τα δικαι?ματα να συγκριθο?ν ?στω με τα αντ?στοιχα των μεσα?ων και αν?τερων τ?ξεων στην ?δια κοινων?α; Ο Miliband αρνε?ται κατηγορηματικ?.

?σο και αν αυξ?νεται ο αριθμ?ς των προλετ?ριων που δ?χονται υψηλο? επιπ?δου εκπα?δευση και κατακτο?ν αν?τερα δημ?σια αξι?ματα της κοινωνικ?ς κλ?μακας, ε?ναι αναμφ?λεκτη αλ?θεια ?τι αποτελο?ν απλ?ς εξαιρ?σεις, εν? για την επιτυχ?α τους απαιτε?ται να θυσι?σουν πολλ?. Σε κ?θε περ?πτωση, οι αν?τεροι δημ?σιοι υπ?λληλοι, οι ακαδημα?κο? αλλ? και οι δικαστ?ς, προ?ρχονται κατ? καν?να απ? τις μεσα?ες και τις αν?τερες τ?ξεις της κοινων?ας.

Στο βιβλ?ο γ?νονται επιθ?σεις σε ?σες θεωρ?ες αντιδιαστ?λλουν τις σ?γχρονες κοινων?ες με κριτ?ριο τη βιομηχανοπο?ησ? τους, επειδ? συσκοτ?ζουν την αμιγ?ς καπιταλιστικ? τ?ξη πραγμ?των, εξαλε?φοντας βολικ? την αν?γκη ανατροπ?ς της και την αν?γκη σοσιαλιστικ?ς οικοδ?μησης.

Το δυτικ? κρ?τος στ?ριζε τον καπιταλιστικ? τρ?πο αν?πτυξης ?δη απ? τα πρ?τα του β?ματα, εν? ?σο περνο?ν τα χρ?νια, η στ?ριξη αυτ? δε μει?νεται αλλ? αυξ?νεται, συμπερα?νει ο Miliband. Ασφαλ?ς, ο ?διος ο καπιταλιστικ?ς τρ?πος παραγωγ?ς υπαγορε?ει στα ανθρ?πινα μ?λη του τον εγωισμ? και την ιδιοτ?λεια, προκαλ?ντας ισχυρ?ς ανισ?τητες και εντ?σεις. Οι εθνικ?ς, ακ?μη και οι θρησκευτικ?ς αξ?ες ?χι απλ?ς αδυνατο?ν να την ανακ?ψουν, αλλ? αντ?θετα, τους προσφ?ρουν στ?ριξη με τον συντηρητισμ? τους.

Τ?σο οι επιμ?ρους κυβερν?σεις ?σο και οι χριστιανικ?ς Εκκλησ?ες προ?ποθ?τουν αδιαμαρτ?ρητα την καπιταλιστικ? αν?πτυξη, εν? στο ?νομα του εθνικο? συμφ?ροντος αποδοκιμ?ζουν κ?θε απεργιακ? κινητοπο?ηση ? επαναστατικ? ανατροπ?, νομιμοποι?ντας ?τσι την αδικ?α της καπιταλιστικ?ς πραγματικ?τητας, την οπο?α, κατ? τα ?λλα, φα?νεται και οι ?διες να αποδοκιμ?ζουν.

Με τη σειρ? τους, ο Τ?πος, η θεσμοθετημ?νη εκπα?δευση, η διαφ?μιση και η προπαγ?νδα ενισχο?ν και αναπαρ?γουν τον καπιταλισμ?, στον οπο?ο προσφ?ρουν ?να εξαιρετικ?

αποτελεσματικ? πλ?σιο νομιμοπο?ησης. Το ψυχροπολεμικ? κλ?μα των τελευτα?ων δεκαετι?ν και ο συνακ?λουθος φ?βος για μια επ?θεση απ? το ανατολικ? μπλοκ ενισχ?ουν αυτ? το πλ?σιο.

Η ?δια η τ?χνη ενισχ?ει το καπιταλιστικ? πλ?σιο, παρ?γοντας προ??ντα μαζικ?ς καταν?λωσης, προβ?λλοντας ως ?ρωες τους «πατρι?τες» που αγων?ζονται εν?ντια στον «κ?κκινο κ?νδυνο» (πχ James Bond). Ακ?μη και ?ταν αποτυγχ?νουν, κ?τι που ?ντως συμβ?νει μερικ?ς φορ?ς, αυτ? δεν οφε?λεται στην απροθυμ?α ?λων των δυτικ?ν θεσμ?ν να ενισχ?σουν την καπιταλιστικ? μ?θοδο παραγωγ?ς.

Η εξουσ?α των επιχειρηματι?ν στις σ?γχρονες κοινων?ες ε?ναι τ?σο μεγ?λη, που ακ?μη και ακρα?οι ριζοσπ?στες ?πως οι Φασ?στες (Hitler, Mussolini), αρχικ? δεν ?ταν τ?ποτε παρ? ?ργανα βιομηχ?νων. Ο ?διος ο εθνικισμ?ς ?ταν δημιο?ργημα της αστικ?ς τ?ξης, ανεξ?ρτητα απ? το αν αργ?τερα της δημιο?ργησε εμπ?δια και στρ?φηκε εναντ?ον της, ?ταν υιοθετ?θηκε απ? κρ?τη του μη δυτικ? κ?σμου.

Με ενδελεχ?ς αναλ?σεις και παραδε?γματα συγκεκριμ?νων κρατ?ν, ο Miliband καταδεικν?ει τη δ?ναμη των οικονομικ?ν ελ?τ στις δυτικ?ς κοινων?ες, αναγνωρ?ζοντας ?μως συν?μα, ?τι ως ?ναν βαθμ?, η εξουσ?α τους ε?ναι ανταγωνιστικ?, επιμερισμ?νη και διαχε?μενη, εν? οι ?ντως δημοκρατικ?ς κατακτ?σεις των εργατ?ν σε καμ?α περ?πτωση δεν πρ?πει να υποτιμ?νται. Ωστ?σο, οι σοσιαλδημοκρατικ?ς παρεμβ?σεις, επιμ?νει ο Miliband, αποτελο?ν ?χι επ?λυση των κοινωνικ?ν προβλημ?των αλλ? ?μβλυσ? τους, με στ?χο τη διατ?ρηση της υπ?ρχουσας τ?ξης πραγμ?των.

Οι καπιταλιστικ?ς κοινων?ες των ημερ?ν μας υφ?στανται ολο?να και ισχυρ?τερες εντ?σεις, τις οπο?ες ο δρ?μος των μεταρρυθμ?σεων (σοσιαλδημοκρατ?) αδυνατε? πια να αποσοβ?σει. Η αποτυχ?α της μεταρρ?θμισης μας φ?ρνει μπροστ? στον δε?τερο τρ?πο διατ?ρησης του καπιταλιστικ? status quo, που δεν ε?ναι ?λλος απ? την καταστολ?: πρ?κειται για τον εξουσιαστικ? τρ?πο διακυβ?ρνησης που χαρακτηρ?ζει τα φασιστικ? καθεστ?τα.

Χωρ?ς να κ?νει λ?γο για μια πιθαν? ?λευση φασιστικ?ν καθεστ?των, ο Miliband προβλ?πει την α?ξηση των εξουσιαστικ?ν δυν?μεων στις δυτικ?ς κοινων?ες, μια α?ξηση που δε θα ε?ναι αναγκ?α φασιστικ?, αλλ? μ?λλον θα γ?νει με το πρ?σημο της αναγκ?ας δημοκρατικ?ς προστασ?ας. Για π?σο ακ?μη ?ραγε τα δυτικ? καθεστ?τα θα συμβιβ?ζουν επιτυχ?ς το «αστικ?-δημοκρατικ?» πλ?σι? τους με τις αν?γκες του ανεπτυγμ?νου καπιταλισμ? και το αντιατομικιστικ? πνε?μα συμμ?ρφωσης που αυτ?ς απαιτε?;

Γεγον?ς ε?ναι ?τι ο καπιταλισμ?ς ?χει αποδε?ξει επανειλημμ?να ?τι μπορε? να προσαρμ?ζεται σε διαφορετικ? καθεστ?τα, απ? τα πιο φιλελε?θερα μ?χρι και τα πιο ολοκληρωτικ?. Αν δεν υπ?ρξει ισχυρ? εργατικ? κ?νημα για να τον αποσοβ?σει, ο κ?νδυνος του ολοκληρωτισμ?, με την ξεκ?θαρη ? την κεκαλυμμ?νη μορφ? του, βρ?σκεται ?σως π?λι προ των πυλ?ν.